сѫ мѣсят кравайчета на дѣцата и ги търкалят.

Ерем (ът) хомот, иго

Ерина, име собств. жен. Ерина Самовила. Н. 60. = Ирина

Ерина (та) дребна ~~о~~вчва вълна. Ч. 71. = Ерена

Ержън харб, Ета майорски, офицерски чин.

Ерменка (та) 1) жена арменка, от Ерменски род. 2) богиня или девет сестри зловѣщи и пакостни орисници, които според баянията имат власт над лехусниците жени до кръщението на дѣтето. Орисниците бивают добри и зли, добрите орисват какво ще бѫде дѣтето, а злите речени девет сестри Ерменки тѣ прѣдставят лошото състояние в' което понѣкога испадат нѣкои лехуси, тъй както ги прѣдставя народното повѣрие в' баянията: тръгнали сѫ девет сестри Ерменки: първа, куца, втора — сляпа, третья нѣма, четвърта — глуха, пета — зъбата, шеста — носата, седма — гърбата, осма — кривоврата, девета — кривоуста: тръгнали прѣз вода студена, прѣз гора зелена, прѣз поле широко, та срещнали (името на болната) Стояна вика и клика. Турили ѝ мраморен камък на гърди; очи и размътили, уста и раскривили, уши и заглушили, крака и искривили, рѫцѣ и извили… Тичайте, да тичаме, злини да прѣснеме: да идат в' пусто горе планинско, дѣто пѣтел не пѣе, дѣто пѣтичка не църкa, дѣто огън не гори, дѣто человѣк не върви: да са прѣснат по черно море по бѣло…

Ерменлия (та), то же що Ерменец. Мене ма мама българину не даде, най ме даде Ерменлию гидию. Пѣс.

Ерменясало, Ерменясало се казва, когато родилката или лехусата подир раждането си ~~пада~~ в' несвѣст и земат да и са гърчат $\overset{2}{\text{краката}}$ и $\overset{1}{\text{рѫцѣте}}$ и другите части на тѣлото, което приписват на влиянието на сестрите Ерменки.

Ерфене (то) общи разноски, сметки расхвърлени всѣкому на равно

Ерова ябълка, един вид ябълки, които се топят в' устата на оногова който ги яде. Повечето се земат за ябълки такива каквито изма: Пратила съм майчица си за Ерови ябълки, за прѣзморски миндали. Ч. 213. В' Софийско казуват: пратила съм мяро си за литови ябълки.

Еренде (то) 1) стърг, рукань. рус. скобель, търка; гладило дѣто приглаждат дъските с него. 2) стъргало, луче.

Ерендосвам гл. дл. стъргвам, гладя, приглаждам.

Ерендо~~до~~сан, а, о, — и (ът) остърган, огладен, изгладен, пригладен.

Ерендосване (то) бл. Ерендосвам.

Еретик (ът) расколник, 2) отстъпник от догмите на вѣрата.

Еретически, а, о, — и (ът) що се относи до еретиците

Еретически нар. като еретик.

Еретичество (то) отстѫпване от догмите на вѣрата.

Еретичка (та) жена еретик.

Ери, буква сложна от ъ и малко і, имала е глас близу до я и а, и сега се чуе мѣстно нѣкадѣ и в' рѣдки нѣкои случаи по на широко, но изобщо той глас е почти изгубен в' българ. език и замѣнен на всѣкадѣ с' и.

Ерин, та извади от Ерин кошуля.

Еринье: я зе тебе дарба че даруем от Еринье кошуле това ще вие дѣчо в' Софийско се чуе Ерина и херина кошуля, но неся могла да ми растравят като каква кошуля е била: Качановский мисли че е Ерина, а не помисля че от Ерина кошули не правят. в. Херина.

Ерка (та) в. Ярка мн. Ерки

Ерменец (ът) от арменски род и вѣра.

Ерсек, или Ерцег. в. Херцеговина

Ерѣ, и ш. гл. дл. в. Яря, дразня на ярост, не ери коня; ни го ери ни го мѣри. в. възерило се, разерило се, и в'ерило се

Градски архив София

21